

VJESNIK SVETOG RAFAELA

SIJEČANJ 2026.
GODINA XIII, BROJ 1

VJESNIK
SVETOG
RAFAELA

IMPRESSUM

VJESNIK SVETOG RAFAELA
Izlazi 2x godišnje

IZDAVAČ
Specijalna bolnica za
psihijatriju i
palijativnu skrb Sveti Rafael
Strmac
Strmac naselje 4
Šumetlica, 35 404 Cernik

KONTAKT
035/386-700
035/386-772
www.bolnicasvetirafael.eu

GLAVNI UREDNIK
Maristela Šakić,
dr.med.spec.psih.

GRAFIČKA OBRADA
Marina Bošković

TISAK
Tiskara Nova Gradiška

MJESTO I GODINA
IZDAVANJA
Nova Gradiška,
Siječanj 2026.

PREDGOVOR

- RIJEČ UREDNICE
- PRIOR PORUČUJE

DUHOVNA DOGAĐANJA

- BLAGDAN VELIKE GOSPE
- PROSLAVA SVETOG RAFAELA
- BLAGDAN SVIH SVETIH
- ADVENTSKE SVETE MISE NA ODSJECIMA
- BOŽIČNI BLAGDANI, KIĆENJE BOROVA I JASLICA

EVANGELIZACIJA DJELATNIKA

- NASTAVAK EVANGELIZACIJSKO HAGIOTERAPIJSKIH SUSRETA
- ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA

EDUKACIJA DJELATNIKA

- POSJET VELOM LOŠINJU
- STUDIJSKI DAN "DUŠOBRIŽNIŠTVO U ZDRAVSTVU"
- BLAGODATI SUOSJEĆANJA U POMAŽUĆIM PROFESIJAMA
- 1. HRVATSKA KONFERENCIJA RADNIH TERAPEUTA
- EDUKACIJE DJELATNIKA U DRUGOJ POLOVICI 2025. GODINE

HODOČAŠĆA DJELATNIKA

- HODOČAŠĆE U PLETERNICU "GOSPI OD SUZA"

VAŽNI DOGAĐAJI U BOLNICI

- FRUP
- SVJETSKI DAN MENTALNOG ZDRAVLJA
- SPORTSKE IGRE
- DONACIJSKI KONCERT "PJESMOM UBLAŽIMO BOL"
- SVETI NIKOLA
- KONCERT TRIJA SOLARIS
- KONCERT DUHOVNE GLAZBE

KUTAK ZA PACIJENTE I SURADNIKE

- DAN OTVORENIH VRATA KLA SVETI RAFAEL
- GRUPA VITALNOSTI
- AKTIVNOSTI UDRUGE GRANADA
- PROVINCijski KAPITUL
- BLAŽENI JOSE OLALLO VALDES
- MILOSRDNI BRAT GENNARO- STANOVATI U KRHKOSTI
- DOBRI DUH ZAGREBA- PATER CVEK
- PJESMA JESENJE LIŠĆE
- ZAŠTO SAM SE ODLUČILA PRIMITI SAKRAMENTE PRIČESTI I KRIZME
- PJESMA BUDUĆNOST I JA

NOVI DJELATNICI

RIJEČ UREDNICE

Dragi čitatelji,

iza nas je jubilarna 2025. godina.

Godina velikih obljetnica, oprosta i posvete Presvetom Srcu Isusovom našeg naroda. Osjetim malu sjetu što je jubilarna godina tako brzo završila.

Za našu bolnicu 2025. godina je dobro zaokružena cjelina od ulaganja u ljudske i stručne resurse, unaprjeđenja kvalitete liječenja i skrbi za naše bolesnike, odnosno goste do optimalne financijsko ekonomske održivosti.

Bila je to i godina novih zaleta, projektnih budućih nastojanja proširenja kapaciteta za širenje gostoljubivosti onima koji su potrebni stručne pomoći i skrbi.

Stoga u novoj 2026. godini i dalje nastavljamo odgovorno i hrabro koračati u zajedništvu redovnika i nas djelatnika, suradnika, volontera, velike obitelji Milosrdne braće.

Kako najavljujemo na stranicama Vjesnika, već u siječnju slijedi najvažniji događaj u našoj Lombardo-venetskoj provinciji, izbor novog provincijala. Zato ćemo biti u molitvi i zajedništvu sa cijelom provincijom.

Dok budete listali stranice našeg Vjesnika, nadam se kako će svatko za sebe naći nešto, gdje će malo duže zastati, od duhovnih događanja, evangelizacije i edukacije djelatnika, važnih događaja u bolnici do kutka za pacijente i suradnike.

U ovom broju u kutku za pacijente i suradnike donosimo tri životna svjedoka. Dva svjedoka nas prate iz vječnosti, dok nam treći svjedoči iskreno i duboko, sada i ovdje u našoj zemaljskoj stvarnosti. Svjedoči kako je to živjeti u krhkosti i druge podsjetiti da smo mi ovdje ne da dajemo nešto za nekoga, nego da budemo netko za nekoga. U dubini ovih riječi, koje su me potaknule na osobnu promjenu, svima nama želim da budemo bar nekada nadahnuti divnim primjerima, dobrog duha Zagreba patera Antuna Cveka i blaženog Milosrdnog brata José Olalla Valdesa, jedinstvenog svjedoka milosrđa u izazovnim životnim prilikama na Kubi.

Zato, blaženi José Olallo, moli za sve nas, da proširimo šator gostoljubivosti!

Dr. Maristela Šakić

PRIOR PORUČUJE

Dragi svi,

završila je 2025.

Nakon jurnjave po trgovinama u potrazi za poklonima, velikog čišćenja i priprema za dom, a neki od nas još su imali i kolinje, sada možemo sjesti, uzeti trenutak pauze.

Nova godina! Za mene je to kao poklon. Slično novoj knjizi iz knjižnice. Knjiga koju uzmete ima poseban miris, a korice su još uvijek čiste i sjajne. Radoznali ste i uzbuđeni zbog onoga što ćete pronaći.

Život je, međutim, kao jedna vrlo posebna knjiga u kojoj, za razliku od knjiga iz knjižnice, ne mogu skočiti na posljednju stranicu da vidim kako završava! Ali u ovoj knjizi života nisam pasivni promatrač nego aktivni lik, protagonist. Razvoj radnje ovisi o mojim odlukama, o mojim riječima, a one dolaze iz mog srca.

Ponekad bismo željeli knjigu u kojoj sve ide dobro, svi su sretni i naravno, završava sa sretnim završetkom. No, ako malo razmislimo, slavlje rođendana svaki dan, odlazak u kino ili pizzeriju svake večeri, svako poslijepodne provedeno na savršenoj plaži, bilo bi malo dosadno. Da moram jesti sladolede za doručak, ručak i večeru, ne znam bi li ih još volio!

Lijepe stvari događaju se samo s vremena na vrijeme, kao cvijeće raspršeno po livadi svakodnevice. Ali bez ove svakodnevice nedostajalo bi nešto bitno: radost iščekivanja i iznenađenje. U novoj godini imat ćemo uobičajene dane. Imat ćemo i velike događaje i radosti (vjenčanje, rođenje djeteta, diplomu kćerke, kupnju nove kuće itd).

Ali zasigurno neće nedostajati ni tužni dani. Dani koji kao da nas pregaze. Kako se suočiti s njima, kako ih preživjeti?

Povjerimo se Bogu. Bog zna i uređuje sve. Ovo vrijeme je zamišljeno za mene, ovaj dan mi je darovao Bog koji me voli više od bilo koga drugog. No, Bog često skriva ljubav ispod vidljive smrti i patnje.

Čini se kao klišej, ali kada pogledam unazad svoj život, vidim da su ta patnja, ti događaji, bili važne lekcije koje su me naučile stvarima koje inače ne bih nikada mogao razumjeti, iskustvima koja su sada sastavni dio mene. Patnja ima još drugu dimenziju i želim je podijeliti s vama, jer vjerujem da je važna kako za mene tako i za vas.

Moj prijatelj je nedavno izgubio majku. Ispričao mi je da mu je srce bilo slomljeno jer ju je mjesecima gledao kako pati. Tisuću puta je želio patiti umjesto nje, ali nije mogao. To ga je izluđivalo, ljutio se na Boga. Zašto je ona, koja je bila dobra prema svima, trebala toliko patiti?

Imam već (gotovo) 60 godina i nikada nisam sreo nikoga kome sve ide od ruke. U svakome se životu događa smrt dragih osoba, bolest, poteškoće, nesporazumi. Nitko nije izuzet.

Koji je smisao ove boli, često nezaslužene i nepravedne?

Sada se u svojoj mašti preselimo u Fatimu u Portugalu. Tamo se Majka Božja, 1917. godine, objavila pred troje malih pastira: Lucijom, Franjom i Jacintom. Tražila je dječicu da čine žrtve za grešnike i završetak rata. Djeca su u te svrhe nudila svoju patnju; čvrsto su si vezala uže oko bokova ili su poklanjala svoj obrok siročadi i postila cijeli dan. Jednog ljetnog dana bilo je jako vruće. Djeca su se s ovcima sklonila u šumicu blizu jezera. Malu Jacintu boljela je glava i smetale su joj žabe koje su kreketale u jezeru. Plačući obratila se Luciji: „Reci Majci Božjoj neka se žabe ne čuju“. Lucija joj odgovori: „Ali zamolila nas je da činimo žrtve!“. Jacinta se zamislila i u trenu odgovorila: „Dobro, onda neka žabe pjevaju!“ Jacinta je naučila da patnja, ako se s ljubavlju ponudi Bogu, može postati dragocjeni dar koji, u suradnji s Bogom, pomaže drugima. Prihvatanje boli postaje ključ sreće, sigurno za budući život na nebu, ali i za naš život ovdje, na zemlji. Mogućnost činjenja dobra s našom boli transformira, prosvjetljuje naš život. Bol postaje dragocjena, pretvara se u radost. Kako kaže pjesnik „čak i u boli duša može pjevati“.

Dragi moji, sada sam stvarno završio i volio bih vam uputiti čestitku prekrasnom pjesmom “Blagoslov” sestara Palić:

BLAGOSLOV

Nek' te Gospod blagoslovi
licem svojim obasja i nek' čuva te
pogled svoj nek' na te svrati
i da ti mir
Amen, amen, amen

Nek' te milost Božja prati
i tvoj dom i tvoju djecu
kroz sva tvoja pokoljenja
i svu djecu tvoje djece

Njegov duh nek' ide s tobom
i pred tobom i uz tebe
oko tebe i u tebi
on je s tobom, on je s tobom

Svako jutro, svaku večer
kada ideš, kad se vraćaš
kada plačeš i kad kličeš
on te ljubi, on te ljubi !!!

Amen, amen, amen

PRIOR
fra Giovanni Giemula

FATEBENEFRAELLI

BLAGDAN VELIKE GOSPE

Blažena Djevica Marija zauzima posebno mjesto u životu katolika. Ona nam prije svega pokazuje primjer predanosti Bogu i njegovoj volji te svojim zagovorom trajno posreduje za nas kod svoga Sina. Marijanske pobožnosti posebno su prihvaćene i razvijene u našem narodu ponajprije kroz hodočašća u naša brojna svetišta. Povezani u duhu sa svim hodočasnici toga dana, proslavili smo naš najveći marijanski blagdan, Veliku Gospu i u našoj kapelici posebno moleći njezin zagovor za tjelesno i duhovno zdravlje. Pobožnost Majci Božjoj i inače je prisutna u našoj zajednici kroz gotovo svakodnevnu molitvu krunice.

vlč. Ivica Razumović

PROSLAVA SVETOG RAFAELA

U ponedjeljak, 29. rujna, proslavili smo blagdan zaštitnika naše kapele svetog Rafaela arkandela po kojem i naša bolnica nosi ime. Svečanu svetu misu predvodio je fra Giancarlo Lapić, predsjednik upravnog vijeća i delegat Reda milosrdne braće za našu Ustanovu. U koncelecijaciji su sudjelovali fra Massimo Villa, provincijal Lombardsko-Venetske provincije Reda Milosrdne braće te ostali svećenici. U svojoj propovijedi fra Giancarlo je između ostaloga naglasio kako je teško u današnjem demistificiranom svijetu, koji sve manje vjeruje u postojanje duhovnog, govoriti o pravom značenju anđela.

No, nauk o anđelima je objavljena istina koju treba prihvatiti, a ne je sebi prilagođavati. O njima se govori od prve do zadnje knjige u Bibliji te se spominju više od tri stotine puta. Anđeli su prije svega u službi Božjoj, a Bog ih stavlja nama na službu. Arkandela Rafaela redovnici Milosrdne braće često nazivaju "starijim bratom" jer je povezan sa životom svetog Ivana od Boga. Jednom prilikom dok su njegovi siromasi bili u potrebi za kruhom, pojavio se nepoznati donator za kojega su kasnije mnogi bili uvjereni da je bio upravo arkandeo Rafael. U jednom drugom događaju arkandeo Rafael pomaže svetom Ivanu u podizanju teško bolesnog čovjeka. U načinu djelovanja arkandela Rafaela, kako nam opisuje Knjiga o Tobiji, otkrivamo Božju pedagogiju u kojoj se on ne daje odmah prepoznati. Njegova prisutnost je nježna i tiha te se može prepoznati samo vjerom.

Na kraju propovijedi zazvao je zagovor svetog Rafaela da prati našu ustanovu kao i cijelo poslanje Reda Milosrdne braće. Na kraju svete mise provincijal fra Massimo Villa pozdravio je sve nazočne te rekao kako je svaki puta prilikom dolaska u našu bolnicu oduševljen žarom kojim proslavljamo Boga na svojim okupljanjima. Zahvalio je svima za njihov doprinosu u ostvarivanju karizme gostoljubivosti od fra Giovannija preko ravnateljice do svih djelatnika i korisnika. Zahvaljujemo i mi svima koji su i ove godine dali svoj doprinos u proslavi našeg blagdana.

vlč. Ivica Razumović

BLAGDAN SVIH SVETIH

Na dan Svih Svetih spominjemo se svih proglašenih svetaca i blaženika Katoličke Crkve koji nam služe kao primjer i nadahnuće te nam pomažu svojim zagovorom. Na Dušni dan spominjemo se svih vjernih preminulih. Dok se s osjećajima zahvalnosti sjećamo njihova života, molimo da im Bog otpusti grijehe i primi ih u svoje vječno zajedništvo.

Nakon svete mise u našoj kapeli okupili smo se na ulazu Bolnice kod kipa svetog Ivana od Boga te u spomen na sve vjerne preminule upalili lampione i položili ih u oblik kruga nakon čega je uslijedila zajednička molitva. Svaki je bolesnik dobio po jedan lampion čije je svjetlo prikazao u spomen na svoje najbliže te smo na taj način, barem simbolički, svojim korisnicima omogućili održavanje ovog tradicionalnog običaja.

vlč. Ivica Razumović

ADVENTSKE SVETE MISE NA ODSJECIMA

Svake godine tijekom vremena došašća tradicionalno se u našoj bolnici mise srijedom održavaju na pojedinim odsjecima. Prve adventske srijede misu smo proslavili na Odjelu palijativne skrbi i dugotrajnog liječenja, a u narednim tjednima na odsjecima psihijatrije 1 i 2. Na misi su prisustvovali bolesnici i djelatnici bolnice te na taj način posvjedočili kako je došašće vrijeme ispunjeno nadom i radošću iščekivanja Božjeg dolaska u naše živote.

vlč. Ivica Razumović

BOŽIĆNI BLAGDANI, KIĆENJE BOROVA I JASLICA

I ove smo godine svim našim bolesnicima, kroz misna slavlja i ostale sadržaje, nastojali pomoći da dožive ozračje božićnog vremena te prepoznaju i prihvate glavnu poruku božićnih blagdana u događaju Isusova rođenja.

Sвета misa polnoćka održana je u 20 sati te su na njoj bili prisutni i mnogi naši djelatnici s obiteljima. Nakon mise uslijedio je tradicionalni domjenak te prilika za čestitanje i druženje. Na sam blagdan Božića kroz misna čitanja razmišljali smo o Isusu Kristu kao vječnoj Riječi u kojoj nam Bog snažno progovara i koja traži od nas odgovor vjere.

vlč. Ivica Razumović

Ususret Božiću upriličeno je tradicionalno kićenje božićnog bora, koje je unijelo radost i blagdanski duh među naše djelatnike. Uz zajedništvo, osmijehe i toplu atmosferu, ovaj mali, ali značajan događaj uljepšao je prosinačke dane.

Filip Vukušić, mag.iur.

Uz božićne pjesme, dobro predblagdansko raspoloženje, topli čaj i kavu, povodom nadolazećeg blagdana Božića, djelatnice Odsjeka za radnu terapiju uz tehničku službu te veliku nesebičnu pomoć naših bolesnika, u duhu zajedništva, okitile su velike jaslice u dvorištu Ustanove.

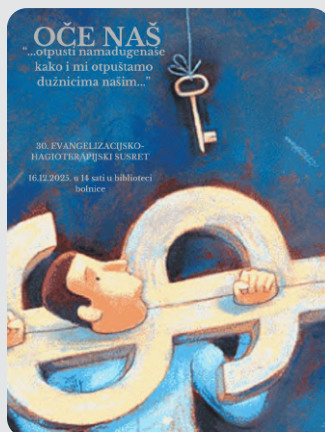
Marina Bošković, bacc.therap.occup.

NASTAVAK EVANGELIZACIJSKO HAGIOTERAPIJSKIH SUSRETA

Evangelizacijsko-hagioterapijski susreti pod vodstvom Zrinke Ferenčine, hagioasistentice i voditeljice Centra za hagioterapiju u Novoj Gradiški su se nastavili i u 2025. godini u kojoj je održano 12 susreta. Teme ovogodišnjih susreta su bile : Bog-temelj postojanja, Duhom za bolji svijet, Korizma je šansa za svetost, Uskrsnu Isus doista, Stres.. a od srpnja su se nastavili susreti na kojima se obrađivala molitva „Oče naš“ prema knjizi profesora Tomislava Ivančića „A vi ovako molite“. Sastanak je sadržavao molitveni dio, navještaj te praktični hagioterapijski dio. Na susretima je sudjelovalo, unatoč izazovnim radnim zadacima, 6-8 djelatnika. Sudionici svjedoče kako su im susreti donijeli nove spoznaje, osobito navode kako nisu poznavali dubinu molitve „Oče naš“ i važnosti svjesne molitve, obraćajući se Ocu svakog čovjeka koji je uvijek svugdje i koji nadasve ljubi čovjeka koji je kruna njegovog stvaranja. Molitva „Oče naš“ će se nastaviti obrađivati i u 2026. godini počevši sa 31. susretom u siječnju.

Ivana Mihić, mag. med. tech.

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA

U utorak, 9. prosinca, održana je redovita adventska duhovna obnova za djelatnike naše Bolnice. Duhovnu obnovu predvodio je vlč. Mladen Štivin, župnik u Zapolju. U svom razmatranju o Knjizi o Joni nastojao je aktualizirati događaje iz života proroka Jone na našu današnju situaciju.

- Kao što se Jona odupirao Božjem pozivu da ide propovijedati u Ninivu, tako se i mi često odupiremo i krećemo nekim drugim putem u životu iako točno znamo što Bog od nas želi.
- Kao što je Jona doživio oluju na moru kako bi prihvatio Božji poziv, tako i nas ponekad Bog uvodi u različite nevolje ne zato da bi nas kaznio, nego zato da bi nas obratio.
- Kao što je Jona tijekom nevolje u kojoj su se našli mornari spavao, tako bismo i mi najradije "prespavali" životne nevolje i tako od njih pobjegli. No, što više bježimo od križa (u lijenost, hedonizam, aktivizam, karijeru...), on postaje sve teži.
- Kao što je Jona prepoznao da je on uzrok oluje na moru jer se udaljio od Boga i molitve, tako i danas mnogi vjernici prepoznaju da svojim postupcima često uzrokuju nemir u zajednici u kojoj se nalaze te se moraju vratiti Bogu kako bi ponovno nastao mir.

- Kao što su se Ninivljani iskreno pokajali bez opravdavanja svojih grijeha, tako je potrebno da kao vjernici pristupamo sakramentu ispovijedi iskreno iznoseći svoje grijehe bez opravdavanja.
- Kao što je Joni na kraju bilo krivo što je Bog oprostio Ninivljanima te se razljutio, tako i danas neki ne mogu razumjeti Božje milosrđe jer nose u sebi sliku Boga koji bi se trebao osvetiti i kazniti grešnika.
- Unatoč svemu, Bog ne odbacuje Jonu i ne odustaje od njega, nego ga poučava i želi izliječiti od njegove zlovolje. Je li u tome uspio, ne znamo jer nam nije u knjizi zapisano.

Nakon razmatranja uslijedila je prilika za svetu ispovijed uz molitvu krunice. Duhovna obnova zaključena je slavljem svete mise na kojoj su bili prisutni i naši bolesnici.

vlč. Ivica Razumović

POSJET VELOM LOŠINJU

18.09.- 21.09.2025. godine održan je stručni skup pod nazivom "Razumijevanje odnosa i rješavanje sukoba u obitelji" u Velom Lošinju u organizaciji Krčke biskupije. Predavači su bili: Tanja Frančišković, dr.med.spec.psih. s temom "Razumijevanje odnosa", Franjo Šaban, prof. psihologije s temama "Obitelj kao sustav" i "Sukobi u obitelji, među roditeljima, između roditelja i djece", Marija Mikulić, prof.psihologije s temama "Bili jednom ti i ja" i "Tko sam ja u toj priči" te Josip Bošnjaković, svećenik, prof. psihologije s temom "Suosjećanje kao preventivni čimbenik dobrih odnosa". Osim predavanja Franjo i Marija su održali sate supervizije i radionice s temama "Skulpturiranje obiteljskih odnosa" i "Tko je odgovoran". Sveukupno je pasivno sudjelovalo 20tak stručnjaka iz cijele Hrvatske, ponajviše psihologa, ali i psihijatara i socijalnih radnika.

Svatko od predavača je sa svoje točke gledišta predstavio sa čime se susreću svakodnevno, što svaki odnos s klijentom njima donosi, zapravo su se puno više bazirali na sebe te kako svojim emocijama i ponašanjem utječu na klijente, a onda i suprotno kako ih iskustva s klijentima obogaćuju i razvijaju. Tijekom jednog predavanja su se počeli i pasivni sudionici uključivati sa svojim iskustvima kad terapije postaju neugodne i kada moraju postavljati granice. Zadnji dan smo skup zatvorili s razmjenom iskustava, davanjem prijedloga za buduće događaje te se govorilo i o problematici s kojom se susreću i kako se planiraju boriti s istom. Dojmilo nas se kako je bilo samo nekoliko predavača pa su imali dovoljno vremena za reći sve što žele i za kratko komentiranje ostalih sudionika bez gledanja na sat.

Bili smo smješteni kod Milosrdnih sestara sv. Križa u kući Betanija koja je lijepo uređena i čista. Hrana koju su nam pripremali je bila izvrsna, a časne sestre su bile jako ljubazne i uvijek spremne pomoći. Također, vrijeme nas je poslužilo za uživanje u ljepotama otoka. Zaključno, ovo iskustvo je bilo vrlo pozitivno i ako bude prilike, veselimo se budućim suradnjama.

Križo Katinić, dr.med.spec.psih.

Marina Prebeg, med.sestra

Gabrijela Trbara, bacc.therap.occup.

"DUŠOBRIŽNIŠTVO U ZDRAVSTVU"

U petak, 17. listopada, na Hrvatskom katoličkom sveučilištu (HKS) u Zagrebu za djelatnike i suradnike u zdravstvu održan je studijski dan "Dušobrižništvo u zdravstvu" u organizaciji Hrvatske biskupske konferencije, Hrvatskog katoličkog liječničkog društva i Hrvatskog katoličkog sveučilišta.

Istome su, ispred Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb Sveti Rafael Strmac, prisustvovali liječnica Matija Rimac, dr.med., MAS Palliative care, spec. hitne medicine i psihologinja Ivana Tomić Pavlović, prof., spec. palijativne psihologije koje su kroz sudjelovanje u panelu (dr. Rimac) i aktivno uključivanje u rasprave nastojali ukazati na konkretne duhovne potrebe bolesnika, članova njihovih obitelji i djelatnika te prikazati na koji način se duhovna skrb pruža u Specijalnoj bolnici Sveti Rafael Strmac.

Studijski dan svečano je otvorio predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup mons. dr. Dražen Kutleša naglasivši prije toga, u svome govoru, kako pozdravlja "izbor današnje teme 'Dušobrižništvo u zdravstvu' jer izražava vašu osjetljivost i trud oko cjelovite brige za čovjeka, za njegove tjelesne, duševne i duhovne potrebe." Svečanost je započela molitvom koju je, kao i cijeli program, predvodio, generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije doc. dr. sc. Krunoslav Novak. Prorektor za kvalitetu, identitet i poslanje prof. dr. sc. Ante Crnčević u ime rektora prof. dr. sc. Željka Tanjića obratio se okupljenima rekavši da HKS u svim nastavnim programima nastoji promicati vrijednosti kršćanske antropologije te zagovarati cjelovit pristup osobi razvijajući skrb za tjelesno i duhovno zdravlje. Predsjednik Hrvatskoga katoličkoga liječničkog društva (HKLD) izv. prof. dr. sc. Rok Čivljak, dr. med., netom izabran i za predsjednika Europske federacije katoličkih liječničkih društava, iskazao je radost i zadovoljstvo suorganizacijom ovoga događaja pa istaknuo: "Vjerujem da svi koji ste ovdje osjećate potrebu da se razgovara o temi dušobrižništva u zdravstvu i da vidimo što smo do sada napravili, ali što bismo još dodatno mogli napraviti da se dušobrižništvo inkorporira u zdravstveni sustav kao sastavnica zdravstvene skrbi koju pružamo našim bolesnicima, ali ne samo bolesnicima, nego i skrbi koju moramo pružiti i članovima njihovih obitelji koje su u potrebi, kao i samim zdravstvenim djelatnicima."

Nakon otvorenja uslijedila su predavanja (uz rasprave): Duhovnost i vjera kao niti vodilje dušobrižništva u zdravstvu (doc. dr. sc. Odilon - Gbènoukpo Singbo); Dušobrižništvo u zdravstvu iz perspektive zdravstvenog djelatnika (izv. prof. dr. sc. Rok Čivljak), Dušobrižništvo u zdravstvu iz perspektive bolničkog kapelana (vlč. Ivica Zlodi, lic.theol.), Dušobrižništvo u zdravstvu iz perspektive korisnika na kraju života (prof. dr. sc. Ana Štambuk), Aktualno stanje u pastoralu zdravstva u Republici Hrvatskoj: potreba za sustavnom integracijom (prof. dr. sc. Suzana Vuletić), Formacija dušobrižnika u zdravstvu – prijedlog interdisciplinarnog programa Hrvatskog katoličkog sveučilišta (prof. dr. sc. Marta Čivljak). Nakon pauze za ručak održano je Pozvano predavanje (online): Važnost i dobrobiti integracije duhovnosti i vjere u zdravstveni sustav – uloga Tima duhovne skrbi (prof. dr. sc. Harold G. Koenig) te 4 panela: Panel 1/Uloga pastoralnih djelatnika u zdravstvu, Panel 2/Uloga zdravstvenih djelatnika u pastoralu, Panel 3/ Duhovne potrebe bolesnika i članova njihovih obitelji tijekom bolesti i Panel 4/Uloga udruga, pokreta, zajednica i zaklada u dušobrižništvu u zdravstvu.

Dr. Rimac bila je jedan od panelista Panela 1: Uloga pastoralnih djelatnika u zdravstvu umjesto bolničkog kapelana, vlč. Ivica Razumovića, dipl.teolog, koji je zbog zdravstvenih razloga bio spriječen prisustvovati cijelom događaju. Naglasila je kako bolnički kapelan „ne ulazi u bolnicu iz župe“ već ima status zaposlenika Specijalne bolnice „Sveti Rafael“ Strmac (što je kao takvo jedinstven primjer u bolnicama u Hrvatskoj) te je jedan od ravnopravnih članova tima i navela od čega se sastoji konkretan rad dušebrižnika, bolničkog kapelana, kako u pristupu palijativnim, tako i u pristupu psihijatrijskim pacijentima. U daljnjoj raspravi prof. Tomić Pavlović je ukazala na to kako bolnički kapelan uspostavlja i Pastoralno vijeće u čiji rad su, uz njega, redovnike i redovnice, uključeni i zdravstveni i drugi djelatnici bolnice, a koje brine, između ostalog, i o duhovnim potrebama djelatnika.

Kroz predavanja, rasprave i panele nastojalo se donijeti zaključke o budućnosti dušobrižništva u zdravstvu u Republici Hrvatskoj jer je polazeći od dosadašnjih iskustava i primjera dobre prakse, ovaj studijski dan imao za cilj potaknuti unaprjeđenje i sustavno uvođenje dušobrižništva u zdravstveni sustav kako bi se omogućio holistički pristup bolesnicima, ali i pružila duhovna skrb njihovim obiteljima te zdravstvenim djelatnicima koji se o njima brinu. Posebna pozornost se nastojala posvetiti uvođenju formacije dušobrižnika, osobito bolničkih kapelana, te edukaciji zdravstvenih djelatnika, u suradnji s akademskom zajednicom i zdravstvenom administracijom.

Trudeći se zadržati skromnost, svjesni i prostora za daljnje usavršavanje, posebno smo bile ponosne jer je naša bolnica, Specijalna bolnica Sveti Rafael Strmac, više puta isticana kao primjer dobre prakse.

Program je završio misnim slavljem u Bazilici sv. Antuna Padovanskog povodom blagdana sv. Luke, zaštitnika liječnika koje je predvodio zagrebački nadbiskup Dražen Kutleša u koncelebraciji s duhovnicima HKLD-a i drugim svećenicima.

Matija Rimac, dr.med., MAS Palliative care, spec. hitne medicine
Ivana Tomić Pavlović, prof., spec. palijativne psihologije

„BLAGODATI SUOSJEĆANJA U POMAŽUĆIM PROFESIJAMA“

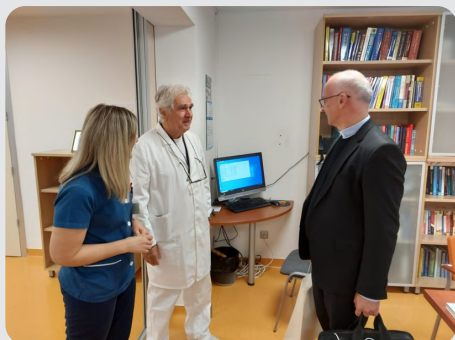
Specijalnu bolnicu za psihijatriju i palijativnu skrb Sveti Rafael Strmac posjetio je izv. prof. dr. sc. Josip Bošnjaković, koji je za djelatnike održao predavanje „Blagodati suosjećanja u pomažućim profesijama“.

Profesor Bošnjaković istaknuo je da je suosjećanje aktivan čin ljubavi s pozitivnim učinkom na psihološku i neurološku dobrobit čovjeka. Istaknuo je kako je ljubav Božja inicijativa, ukorijenjena u Bibliji te kako smo pozvani sudjelovati u radosti ljubavi „ovdje i sada“.

Govoreći kroz prispodobu o milosrdnom Samarijancu i „10 zapovijedi srca“, potaknuo je sudionike na razmišljanje o konkretnim djelima koja ih čine bližnjima drugima. Pri tome je posebno dojmljiv bio praktični, simbolički dio tijekom kojeg je profesor sudionicima podijelio uže te ih potaknuo da zavežu deset čvorova. Jednostavan čin poslužio je kao snažna metafora osobnog angažmana.

U završnom obraćanju, prof. Bošnjaković naglasio je kako smo svi bližnji jedni drugima, ali kako je važno postaviti sebi pitanje: kome sam se ja učinio bližnjim (što sam učinio da je on mene doživio bližnjim)? Pozvao je djelatnike da nastave unositi svjetlost u živote drugih čineći drugima ona djela po kojima će ih drugi doživjeti bližnjima.

Ivana Tomić Pavlović, prof., spec.palijativne psihologije

1. HRVATSKA KONFERENCIJA RADNIH TERAPEUTA

21.11.-22.11.2025. godine smo sudjelovale na 1. Hrvatskoj konferenciji radnih terapeuta u Zagrebu pod geslom „Povezivanje za osnaživanje i razvoj“. Poster prezentacijom smo predstavile radnoterapijske aktivnosti u našoj Bolnici. Tijekom oba dana konferencije, prikazivani su poster na ekranima po prostoru.

Za vrijeme prvog dana konferencije predstavljena su istraživanja o identitetu terapeuta, o tome kako nas korisnici/pacijenti vide te o okupacijskoj neravnoteži hrvatskih branitelja u Veteranskim centrima. Također, bilo je i riječi o zapošljavanju osoba s tjelesnim invaliditetima, ulozi radne terapije u palijativnoj skrbi i holističkom pristupu demenciji. Prvi dan je završen panelom pod nazivom „Osnaživanje profesionalnog identiteta radnog terapeuta“.

Tijekom drugog dana slušali smo predavanje o iskustvu s radnim terapeutima od strane bivšeg pacijenta Krapinskih Toplica, nekoliko predavanja u bloku pod nazivom „Od obrazovanja do izvrsnosti u radnoterapijskoj praksi“, zatim blok pod nazivom „Radna terapija u pedijatriji“ i blok „Iskustva iz prakse: novi koncepti i tehnologije“.

Najviše nas se dojmila raznolikost obrađenih područja rada, kako u Hrvatskoj tako i šire. Konferencija je zatvorena s raspravom i planom za buduća unaprjeđenja komore. Također smo saznale informacije iz prve ruke o napretku struke; skorašnjem priznavanju i otvaranju diplomske razine obrazovanja u Hrvatskoj te početku djelatnosti radne terapije u primarnoj zdravstvenoj skrbi (rana intervencija, mobilni timovi i ambulate radne terapije).

Nikolina Pintarić, bacc.therap.occup.
Gabrijela Trbara, bacc.therap.occup.

OSTALE EDUKACIJE DJELATNIKA

U DRUGOJ POLOVICI 2025. GODINE PRISUSTVOVALI
SMO NA PREDAVANJIMA I SIMPOZIJIMA:

- 25.09.2025. GODINE PREDAVANJE I
RADIONICA- STOMA POMAGALA
- 30.09.2025. GODINE PREDAVANJE- PRAVILNA
PRIMJENA LIJEKOVA
- 23.10.2025. GODINE PREDAVANJE-
UKLJUČIVANJE OSOBA S MENTALNIM
POTEŠKOĆAMA U ZAJEDNICU
- 05.-08.11.2025. GODINE 32. GODIŠNJA
KONFERENCIJA HRVATSKIH PSIHOLOGA
- 14.11.2025. GODINE- 21. SIMPOZIJ DRUŠTVA
ZA KVALITETU S MEĐUNARODNIM
SUDJELOVANJEM "KVALITETA: MISLITI
DRUGAČIJE"
- 20.11.2025. GODINE PREDAVANJE-
POKAZATELJ SIGURNOSTI PACIJENTA:
DEKUBITALNI ULKUSI KOD PALIJATIVNOG
BOLESNIKA
- 09.12.2025. GODINE STRUČNI SEMINAR:
MOBILNI REHABILITACIJSKI TIMOVI

VJESNIK SVETOG RAFAELA- HODOČAŠĆA DJELATNIKA

HODOČAŠĆE SVETIŠTU GOSPE OD SUZA U PLETERNICU

U četvrtak, 16. listopada, pedesetak naših korisnika, zajedno s nekoliko djelatnika, hodočastilo je u svetište Gospi od Suza u Pleternicu. U svetištu nas je dočekaao kapelan vlč. Ivan Klarić koji je predvodio i svetu misu. Tijekom objeda pridružio nam se i vlč. Dragan Hrgić, župnik i upravitelj svetišta. Duhovni program tijekom putovanja animirala je časna sestra Jacinta Petrović, a prije svete mise bila je prilika i za svetu ispovijed.

Štovanje Gospe od Suza u Pleternici započelo je 1955. godine na inicijativu tadašnjeg župnika Ljudevita Petraka na temelju čuda koje se dogodilo u Siracusi u Italije dvije godine ranije kada je Gospina reljefna slika proplakala u kući jednog bračnog para. S vremenom se štovanje sve više širilo osobito tijekom devetnice uoči blagdana kada u svetište dolazi mnoštvo vjernika te pristupa sakramentu ispovijedi. Godine 1955. proglašeno je službenim svetištem Požeške biskupije.

Gospa od Suza od posebnog je značenja za župu Pleternica koja je tijekom Drugog svjetskog rata i komunističkog režima proživljavala teške trenutke – ubojstvo župnika, rušenje župne crkve, dugogodišnje sprječavanje vlasti da se sagradi nova crkva te stalni pritisak komunističkog režima na vjernike. Unatoč svemu, štovanje Gospe od Suza sve više se širilo.

Gospa od Suza prije svega nam govori o Marijinim suzama koje se prolijevaju zbog naših grijeha i nevolje te nas potiče da i mi u sebi pobudimo suze pokajnice zbog svih zala koje se događaju u našim životima i svijetu koji nas okružuje. Marijine suze su također i suze radosnice zbog Božjeg oproštenja i spasenja koje nam je posredovano mukom, smrću i uskrsnućem njezina sina Isusa Krista.

vlč. Ivica Razumović

FRUP FESTIVAL

„Pjesma je lijek za srce, a osmijeh najbolja melodija.“

Dana 21. kolovoza 2025. godine, djelatnice Odsjeka za radnu terapiju organizirale su Festival rehabilitacije u psihijatriji – tradicionalni FRUP. U ozračju toplog ljetnog dana, festival je protekao u znaku pjesme, smijeha i druženja. Pjevale su se pjesme iz svih krajeva lijepe naše, a posebno veseli činjenica da su se naši bolesnici odlično snašli kako u voditeljskim ulogama, tako i u glazbenim nastupima.

Uz bogat glazbeni program i prodajnu izložbu unikatnih radova nastalih na radionicama Radne terapije, posjetitelji su imali priliku razgledati i izložbu herbarija pod nazivom Biljke Strmca, koja je privukla mnogo pažnje i upotpunila doživljaj festivala.

Ovim putem zahvaljujemo svima koji su doprinijeli uspjehu ovogodišnjeg FRUP-a – od djelatnika i bolesnika, do posjetitelja i prijatelja naše Bolnice. S nestrpljenjem očekujemo sljedeći festival, sigurni da će i iduće godine donijeti jednako toplu atmosferu, radost i inspiraciju.

Filip Vukušić, mag.iur.

SVJETSKI DAN MENTALNOG ZDRAVLJA I DAN HOSPICIJSKE I PALIJATIVNE SKRBI 2025. – SVATKO ZASLUŽUJE DOSTOJANSTVO, PODRŠKU I DOBRO MENTALNO ZDRAVLJE

Svjetski dan mentalnog zdravlja, koji se svake godine obilježava 10. listopada, prilika je da se podsjetimo na važnost očuvanja mentalnog blagostanja i zajedničkog djelovanja u stvaranju društva koje brine o mentalnom zdravlju svih svojih članova. Cilj ovog dana je podizanje svijesti o mentalnom zdravlju te poticanje globalnih napora u zaštiti i unaprjeđenju mentalne dobrobiti. Ovogodišnja tema, koju je postavila Svjetska federacija za mentalno zdravlje, glasi:

„Pristup skrbi – mentalno zdravlje u katastrofama i izvanrednim situacijama“ (Access to Services – Mental Health in Catastrophes and Emergencies).

Tema naglašava kako svatko zasluži pristup podršci i skrbi za mentalno zdravlje, bez obzira na okolnosti kroz koje prolazi.

Mentalno zdravlje predstavlja stanje dobrobiti koje omogućuje osobi da se nosi sa životnim stresovima, ostvaruje vlastite sposobnosti, uči, radi i doprinosi zajednici. Prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije (SZO), gotovo milijardu ljudi u svijetu živi s nekim oblikom mentalnog poremećaja, najčešće depresijom ili anksioznošću. Unatoč postojanju učinkovitih i dostupnih tretmana, mnogi i dalje nemaju pristup potrebnoj skrbi, a stigmatizacija i diskriminacija dodatno otežavaju njihov položaj.

Dan nakon toga, 11. listopada, obilježava se Svjetski dan hospicijske i palijativne skrbi – dan posvećen promicanju prava teško bolesnih osoba na dostojanstven život, kvalitetnu skrb i potporu njihovim obiteljima. Palijativna skrb pruža holistički pristup liječenju, usmjeren na ublažavanje boli i patnje, pružanje emocionalne i duhovne podrške te očuvanje dostojanstva osobe u svim fazama bolesti. Ona podsjeća da briga o zdravlju nije samo liječenje bolesti, nego i briga o čovjeku u cijelosti – njegovim fizičkim, psihološkim i socijalnim potrebama.

Filip Vukušić, mag.iur.

SPORTSKE IGRE

“Tijelo postaje jače kada mu damo priliku da se kreće, a duh postaje slobodniji kada to činimo zajedno.”

U Specijalnoj bolnici za psihijatriju i palijativnu skrb Sveti Rafael Strmac održane su tradicionalne sportske igre. Događanje je okupilo bolesnike i djelatnike bolnice, kao i korisnike Organiziranog stanovanja Šumetlica.

Cilj ovog događaja bio je, uz poticanje tjelesne aktivnosti, istaknuti važnost mentalnog zdravlja, zajedništva i timskog duha. Sudionici su se natjecali u više sportskih disciplina, a natjecateljski duh bio je popraćen vedrinom, podrškom i međusobnim ohrabriranjem.

Unatoč tome što rezultati nisu bili u središtu pažnje, sve su ekipe pokazale zavidan entuzijazam i zalaganje. Po završetku natjecanja, najboljim ekipama dodijeljene su medalje kao priznanje za ostvarene rezultate.

Zahvaljujemo svim djelatnicima, bolesnicima i gostima koji su sudjelovali u organizaciji i provedbi sportskih igara te svojim doprinosom obogatili obilježavanje ovih važnih datuma.

Filip Vukušić, mag.iur.

DONACIJSKI KONCERT “PJESMOM UBLAŽIMO BOL”

U svečanoj dvorani “Kruna” sinoć je održan veliki donacijski koncert “Pjesmom ublažimo bol”, koji je u organizaciji Udruge “Granada” i Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb Sveti Rafael Strmac okupio velik broj posjetitelja željnih dobre glazbe i humanog djelovanja.

Dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta, a atmosfera tijekom cijele večeri bila je iznimno srdačna, emotivna i ispunjena zajedništvom. Na pozornici su se izmjenjivali istaknuti hrvatski glazbeni izvođači – Giuliano, Stjepan Jeršek Štef, klapa Sveti Juraj HRM-a, Tiho Orlić, Matija Petrić, Tamburaški sastav Satir i Jocker band, koji su svojim izvedbama oduševili publiku i pridonijeli posebnom ugođaju ovog humanitarnog događaja.

Sav prihod prikupljen od prodaje ulaznica i dobrovoljnih donacija namijenjen je nabavi medicinskog uređaja Globus Diacare 5000, modernog sredstva za provođenje Tecar terapije, jedne od najučinkovitijih metoda u fizikalnoj medicini i rehabilitaciji.

članak preuzet sa internetske stranice www.radiiong.hr

“DOBROTA JE JEZIK KOJI SVATKO RAZUMIJE.” – SV. NIKOLA

Pod tim vedrim i toplim riječima započela je proslava svetog Nikole, održana 4. prosinca 2025. godine u Specijalnoj bolnici Sveti Rafael Strmac. Već pri samom dolasku u Bolnicu, djeca su zračila uzbuđenjem i radošću, noseći u svojim osmijesima onu prepoznatljivu, iskrenu dječju čaroliju. Znali su da ih čeka poseban gost i trenutci koje će dugo pamtit.

Za njih je priređena predstava koja je nadmašila sva očekivanja. Smijeh, veseli zvukovi i iskrene reakcije ispunili su prostor, a jednako oduševljenje vidjelo se i na licima odraslih. Posebno zahvaljujemo našim bolesnicima koji su, unatoč svojim izazovima, s nevjerojatnom voljom i toplinom sudjelovali u predstavi. Njihova hrabrost i trud donijeli su ovom događaju posebnu ljepotu i dali mu dušu.

Veliku zahvalu upućujemo svima koji su sudjelovali u organizaciji.

A sveti Nikola sve je pažljivo pratio. Do sljedeće godine imat će važan zadatak – pratiti tko će biti dobar, marljiv i nasmijan, kako bi znao pripremiti dovoljan broj poklona za svako dijete koje zaslužuje taj mali znak pažnje.

Filip Vukušić, mag.iur.

KONCERT TRIJA SOLARIS

**“Glazba daje dušu svemiru, krila umu, let mašti i život svemu što postoji”
(Platon)**

U predblagdanskim ozračju, i ove su nas godine obradovala članice trija Solaris- Tihana Golubić, Barbara Meštrić i Maria Bilandžić. Svojim su nas vrsnim muziciranjem ponovno uvele u čaroliju Božića, unijevši toplinu i radost u prostore naše Bolnice. Izvodeći skladbe poznatih autora poput P. I. Tchaikovskog, M. Leontovycha, F. Gruberai A. Warrella, obogatila su večer prepoznatljivim blagdanskim melodijama i nježnim glazbenim nijansama.

Pažljivo biranim repertoarom i iznimno dojmljivim izvedbama ponovno su uspjele iznenaditi i oduševiti sve prisutne, potvrđujući da se duh Božića najljepše prenosi upravo glazbom.

S velikim zadovoljstvom već sada iščekujemo njihov sljedeći nastup.

Filip Vukušić, mag.iur.

KONCERT DUHOVNE GLAZBE

Dana 19. prosinca 2025. godine u Specijalnoj bolnici za psihijatriju i palijativnu skrb Sveti Rafael Strmac održan je koncert duhovne glazbe u izvedbi ansambla flauta Le pont.

Nedugo nakon koncerta trija Solaris, ovaj glazbeni susret još je jednom obogatio duhovni život naše ustanove. Ansambl Le pont predstavio je djela velikih skladatelja poput Antona Brucknera, W. A. Mozarta te domaćeg skladatelja Ivana Lukačića, ostavivši snažan i topao dojam na sve prisutne.

Koncert je doživljen kao lijepa uvertira u božićno vrijeme. U ime svih djelatnika i bolesnika zahvaljujemo ansamblu Le pont na dolasku i radujemo se njihovu ponovnom gostovanju.

Filip Vukušić, mag.iur.

DAN OTVORENIH VRATA KLA SVETI RAFAEL

Dana 19. studenog 2025.godine je održan "Dan otvorenih vrata Kluba liječenih alkoholičara Sveti Rafael". Događaj je organiziran povodom obilježavanja Mjeseca borbe protiv ovisnosti koji se u Republici Hrvatskoj svake godine obilježava u periodu od 15. studenog do 15. prosinca. Cilj organizacije ovog događanja je upoznavanje šire javnosti s djelovanjem KLA Sveti Rafael u Novoj Gradiški, jačanje suradnje s lokalnom zajednicom te pružiti priliku zainteresiranim pojedincima dobiti informacije i podršku u području ovisnosti o alkoholu.

Program je uključivao dvije cjeline- u jutarnjem terminu 9.00-11.00h su stručne suradnice Kluba Lea Došlić i Ana Marić, u suradnji s nekolicinom članova Kluba u centru grada, dijelile informativne letke, promotivne materijale građanima Nove Gradiške te koristile priliku kako bi ih pozvale na drugi dio programa koji se odvijao 14.00-16.00h u prostoru Kluba na adresi Mala 48. Program u prostoru je sadržavao interaktivnu radionicu, kviz znanja te savjetovanje i informiranje o problematici ovisnosti o alkoholu.

Uz pripremljenu zakusku završeno je jedno ugodno druženje članova Kluba, stručnih suradnika i drugih stručnjaka iz područja brige za mentalno zdravlje. Razmjenom iskustava i razmišljanja zaključen je Dan otvorenih vrata koji je bio uspješan i ispunio svoju svrhu. Zahvaljujemo svim sudionicima, partnerima i posjetiteljima te se veselimo organizaciji budućih sličnih događanja.

mag.med.tech. Lea Došlić
univ.bacc.paed.soc. Ana Marić

ANIMACIJA VITALNOSTI I EDUKACIJA

Grupa "Animacija vitalnosti i edukacija" nova je radionica u terapijskom programu psihijatrijskih odsjeka. Grupu vode fizioterapeut i prvostupnica sestrinstva, a cilj grupe je ujediniti teme mentalne higijene i provođenje redovite tjelesne aktivnosti. Bolesnici-gosti Bolnice tijekom radionice dobivaju detaljnije upute o vođenju tjelovježbe te im se individualno pojasni određena vježba i ispravno izvođenje. Osim navedenoga, bolesnici podijeljeni u timove igraju jednostavnije igre s loptom, izvršavaju grupne zadatke fizičkih aktivnosti. Za vrijeme provođenje raznih igara s loptom ili drugim sportskim rekvizitom u pacijentima se potiče natjecateljski duh, poboljšava raspoloženje, ostvaruje se socijalna interakcija među pacijentima. Zbog natjecanja i natjecateljskog duha, bolesnici se tijekom grupe sve više trude i daju više sebe u aktivnost što ih potiče da budu aktivnije uključeni u vlastiti proces liječenja. Često na samom početku grupe govore kako ne mogu odraditi zadanu vježbu ili zadatak, ali nakon što probaju vide da je to ipak bila samo psihološka prepreka.

Tijekom i/ ili nakon fizičkog dijela grupe, provode se brojne edukacije o važnosti održavanja mentalnog zdravlja, održavanju osobne higijene i urednosti vlastite okoline koristeći osobne dnevnike. Bolesnike-goste Bolnice se usmjerava da se aktivnije uključe u terapijske aktivnosti te im se one detaljno pojašne i o njima se razgovara. Spoj fizičkog i edukativnog dijela grupe pokazao se dosta uspješnim jer je grupa raznolikog sadržaja i svaki put je te se bolesnici trude aktivnije slušati. Grupa se održava u dvorani Svetog Carla Acutisa jednom tjedno za svaku grupu u trajanju od 45 minuta. Također je u planu grupu održavati vani u krugu bolnice koristeći sve dostupne resurse uključujući Park života i disc golf te samu okolinu Bolnice i na taj način potaknuti bolesnike na provođenje slobodnog vremena vani na svježem zraku naravno uz tjelesnu aktivnost.

Bolesnik-gost Bolnice D.S.: "Grupa Animacija vitalnosti nam se jako sviđa jer je nešto novo i drugačije, možemo razgovarati o raznim temama i kroz igre vježbati. Bilo bi dobro da se uvede još jedan sat."

Bolesnik-gost Bolnice K.M: "Grupa mi odgovara jer se šalimo i pričamo, a leđa me manje bole nakon vježbi."

Lea Došlić, mag.med.tech.

Kruno Bušić, bacc.physioth.

AKTIVNOSTI UDRUGE GRANADA

Udruga Granada je tijekom 2025. godine bila izrazito aktivna pri čemu je uspješno ostvarila planirane ciljeve te razvila brojne suradnje s lokalnom zajednicom. Svojim djelovanjem Udruga je kontinuirano doprinosila socijalnoj uključenosti i unaprjeđenju kvalitete života svojih korisnika.

Jedna od značajnijih aktivnosti bila je organizacija proslave blagdana svetog Nikole u prostorijama crkve u Šumetlici. Članovi Udruge Granada, zajedno s korisnicima stambene zajednice Bolničkog reda svetog Ivana od Boga, pripremili su prigodne paketiće za djecu iz Šumetlice i okolnih naselja. U sklopu programa korisnici su izveli igrokaz pod nazivom „U noći Svetog Nikole“, nakon čega je uslijedilo darivanje djece te zajedničko druženje uz pjesmu, čime se dodatno potaknula povezanost zajednice i korisnika.

U filijali Šumetlica, u suradnji s pastoralnim suradnikom fra Željkom Paurićem, tijekom godine osnovana je molitvena zajednica svakog petka s početkom u 16.30 sati, čime je korisnicima omogućena dodatna duhovna podrška i jačanje zajedništva.

Tijekom 2025. godine Udruga je imala zakupljen štand na novogradiškoj šetnici, gdje je redovito predstavljala rukotvorine izradene u sklopu kreativnih radionica. Udruga je sudjelovala na brojnim manifestacijama, među kojima su Poljoprivredno-poduzetnički sajam, NG Ljeto, Flora Fest i Advent u našem gradu. Svoje radove predstavila je i na prvom donacijskom koncertu pod nazivom „Pjesmom ublažimo bol“, gdje su izloženi prigodni blagdanski ukrasi poput adventskih vijenaca, božićnih sela, anđela i mnogih drugih ukrasa.

Proveden je projekt pod imenom „Hodočašće u Mariju Bistricu“, u okviru kojeg je, u suradnji s Općinom Cernik, organiziran cjelodnevni izlet. Provedba projekta rezultirala je velikim zadovoljstvom ciljnih skupina, potaknula socijalizaciju korisnika te iskazala velik interes za buduće projekte i slične aktivnosti.

U sklopu organiziranog stanovanja Bolničkog reda svetog Ivana od Boga, tijekom 2025. godine započeta je obnova kuće u kojoj boravi osam korisnika. Provedeni su značajni infrastrukturni zahvati, uključujući ugradnju PVC stolarije, postavljanje klima-uređaja, potpunu obnovu dviju kupaonica, nabavu novih kreveta i madraca, bojanje zidova, postavljanje vrtne kućice za pohranu alata te obnovu krova dvorišne sjenice. U 2026. godini planira se nastavak radova kroz postavljanje fasadne izolacije, nabavu nove kuhinje i kuhinjskih uređaja, a sve s ciljem daljnjeg unaprjeđenja uvjeta stanovanja i procesa rehabilitacije korisnika.

Anamarija Turkalj, tajnica udruge Granada

ŠTO JE PROVINCijski KAPITUL?

Tijekom ovoga razdoblja primijetili ste da se u crkvi molimo za provincijski kapitul. Prošloga smo tjedna, zajedno s ravnateljicom, boravili u Italiji na pripremnom sastanku za kapitul.

Smatrao sam prikladnim objasniti o čemu se zapravo radi.

Naša bolnica pripada Bolničkom redu Milosrdne braće.

Red je dio Katoličke Crkve, od nje je odobren i poslušan je Papi.

Red je, s jedne strane, duhovna stvarnost čija je glava Isus Krist, a s druge strane organizacija koju čine ljudi. Ima hijerarhijsku strukturu: na čelu reda nalazi se generalni poglavar (otac general), koji sa svojim vijećem upravlja redom iz glavne, odnosno matične kuće smještene u Rimu. U njegovu su vijeću braća iz različitih dijelova svijeta koja mu pomažu u upravljanju.

Oca generala bira se na generalnom kapitolu koji se održava svake četiri godine. U posljednjim godinama kapituli se održavaju u različitim dijelovima svijeta kako bi se naglasio međunarodni karakter Reda, koji je prisutan na pet kontinenata. Na generalnom kapitolu sudjeluju dosadašnji otac general, njegovi savjetnici te provincijali i delegati iz svih provincija, izabrani tajnim glasovanjem među braćom provincije. Broj delegata iz svake provincije proporcionalan je broju braće u toj provinciji. Na generalnom kapitolu bira se novi otac general i njegovi savjetnici.

Tijekom generalnog kapitula delegati također proučavaju stanje Reda u svijetu te izrađuju program rada za novu generalnu upravu.

Na razini pojedinih provincija Reda također se održavaju kapituli – svake četiri godine.

Provincijalni kapitul, kojeg ćemo proslaviti u Italiji, bit će 138. kapitul u povijesti naše Provincije.

Sudjelovat će 14 braće (provincijal i njegova četiri zakonska savjetnika te devet delegata izabranih tajnim glasovanjem braće provincije). Uz njih će sudjelovati i 30 laičkih suradnika odabranih među zaposlenicima provincijalne kurije (sjedište uprave provincije nalazi se u Cernuscu, blizu Milana) te u ustanovama koje su dio provincije – bolnicama, domovima za starije i sl. Bit će zastupljene sve skupine suradnika: ekonomisti, administratori, ravnatelji, liječnici, medicinske sestre, terapeuti, psiholozi i drugi. Predsjednik provincijalnog kapitula obično je član Generalnog vijeća, a ponekad i sam general.

S početkom kapitula prestaju vrijediti sve dotadašnje službe braće: provincijal, savjetnici i priori više ne obnašaju svoje funkcije.

Prvi dio kapitula posvećen je proučavanju stanja u provinciji – struktura, financija, izazova i planova za budućnost. U tom su dijelu sudjelovanje i doprinos naših laičkih suradnika neophodni. Riječ je o zajedničkim sjednicama redovnika i laika na kojima se priprema konkretan program nove uprave provincije za sljedeće četiri godine.

Nakon toga slijedi izborni dio kapitula, koji je rezerviran samo za braću. Laici ne sudjeluju u tom dijelu rada. Tijekom izbornog dijela redovnici međusobno raspravljaju, savjetuju se, mole i na koncu biraju novog provincijala. Novoizabrani provincijal mora prihvatiti izbor; ako ga odbije, postupak se ponavlja.

U našem Redu, koji je Red braće (za razliku od svećeničkih ili kleričkih redova), poglavari su u pravilu braća koja nisu svećenici. To je posebnost našeg Reda od samih početaka i pomogla je očuvati njegov izvorni bratski karakter. U povijesti su mnogi redovi započeli kao bratski, ali su kasnije postali klerički, jer je većina njihove braće primila svećeničko ređenje. Prva braća željela su biti uz bolesnički krevet, služeći im u najskromnijim poslovima – što nije moguće za svećenike koji imaju posebnu dušobrižničku službu.

Ipak, posljednji generali i provincijali bili su svećenici. Kako to uskladiti s prethodnim načelom?

Ako se na kapitolu izabere svećenik za službu generala ili provincijala, Red mora zatražiti odobrenje Svete Stolice. Tek nakon što se to odobrenje dobije, izbor postaje valjan i brat može preuzeti službu.

Nakon izbora, provincijal predlaže popis braće koje želi imenovati svojim savjetnicima. Svi delegati kapitula tajnim glasovanjem odlučuju o svakom prijedlogu pojedinačno. Ako neki brat ne dobije dovoljno glasova, provincijal ga mora zamijeniti drugim kandidatom i ponovno provesti glasovanje.

Na kraju kapitula izrađuje se četverogodišnji program djelovanja nove uprave, za čiju je provedbu provincijal odgovoran.

Posljednji dio procesa odnosi se na izbor lokalnih poglavara (priors). U prošlosti se to činilo tijekom samog kapitula, dok se danas odvija naknadno. Provincijal sa svojim vijećnicima traži prikladne osobe, razgovara s braćom i nastoji pronaći najbolje rješenje. Taj proces može potrajati i do dva tjedna. Svi izabrani priori moraju biti potvrđeni od strane Generalnog poglavara.

Kapitul će se održati od 26. do 31. siječnja 2026. godine.

Kao što vidite, riječ je o složenom procesu koji zahtijeva temeljitu pripremu i niz sastanaka prije samog početka.

Svaki kapitul duhovni je događaj.

Naša redovnička zajednica postoji radi ostvarivanja Kristove misije u svijetu i današnjem društvu.

Pozivamo da nas podržite molitvom za svjetlo Duha Svetoga nad svim sudionicima, da se u svemu traži volja Božja i bude na veću slavu Njegovu.

Prior fra Giovanni Giemula

Tekst preuzet sa web stranice bolnice 14.11.2025.

VJESNIK SVETOG RAFAELA- KUTAK ZA SURADNIKE
BLAŽENI JOSÉ OLALLO VALDÉS

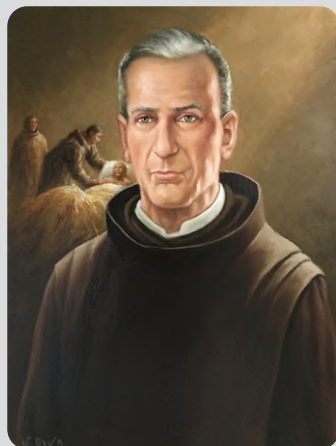
**MILOSRDNI BRAT
BOLNIČKOG REDA SVETOG
IVANA OD BOGA**

Rođen: La Habana (Havana, Kuba), 12. veljače 1820. godine

Umro: Camagüey (Kuba), 7. ožujka 1889. godine

Blaženim je proglašen u Camagüeyu apostolskim pismom Benedikta XVI. 29. studenog 2008.

Njegov liturgijski blagdan slavi se 12. veljače.

José Olallo Valdés bio je sin nepoznatih roditelja. Mjesec dana nakon njegova rođenja bio je povjeren "Domu svetog Josipa", ustanovi koja je brinula za prihvatanje napuštene novorođenčadi u Havani. Od svih podataka bio je poznat samo datum njegova rođenja te činjenica da još nije bio kršten. U spomenutoj ustanovi kršten je 15. ožujka 1820. godine. Tijekom života nikada nije ništa saznao o svojim roditeljima. Cijeli život su ga smatrali siročetom.

Bio je ozbiljan i odgovoran mladić. Živio je i odgajan je u sirotištu do dobi od 13/14 godina nakon čega je postao član Bolničkog Reda svetog Ivana od Boga u zajednici bolnice svetih Filipa i Jakova u Havani.

POVIJESNI KONTEKST ŽIVOTA BLAŽENOG JOSÉA OLALLOA VALDÉSA

Kristofor Kolumbo stigao je na Kubu 1492. godine s namjerom da je zaposjedne za Španjolsku. Kolonizacija je započela 1511. godine osnivanjem prvog španjolskog naselja u Baracoi. Autohtoni narod bio je potlačen i gotovo istrijebljen bolestima, prisilnim radom i nasiljem.

Kada je José Olallo Valdés rođen, Kuba je već 300 godina bila španjolska kolonija. Španjolci su Kubu tretirali kao izvor zarade za uzgoj šećerne trske. Ropstvo je tada bilo legalno te su se u velikom broju na otok dovodili robovi iz Afrike za rad na plantažama. Autohtono stanovništvo smatralo se drugorazrednim, bez prava građanstva i podložnim Španjalcima. U posebno teškoj situaciji bile su žene. Smatrale su se sretnima ukoliko su mogle raditi kao služavke Španjalcima. Trudnoća je mogla značiti gubitak jedinog izvora zarade, a mnoge žene su ostavljale djecu jer im nisu mogli omogućiti uvjete za odrastanje.

Godine 1835. mladi bolničar José Olallo Valdés nalazi se u zajednici Milosrdne Braće u bolnici svetog Ivana od Boga u gradu Puerto Principe (danas Camagüey). Tamo je dokazao svoju vrijednost i sposobnost kada je 1851. godine izbila velika epidemija kolere. Ubrzo je nominiran za glavnog medicinskog tehničara, a zatim 1856. godine kao poglavar redovničke zajednice pri čemu nije zanemario brigu o bolesnima i potrebnima.

U Puerto Principeu će ostati 54 godine, praktički cijeli svoj život, tijekom kojih je pružao gostoljubivost. U tom je vremenu u razdoblju od 13 godina bio jedini preostali redovnik u toj ustanovi.

POZIV BOLNIČARA

Fra José Olallo Valdés uvijek je bio vjeran svom pozivu. U bolnici je najprije radio kao pomoćni medicinski tehničar (što bi se danas nazvalo njegovatelj), a s 25 godina ostao je glavni medicinski tehničar i poglavar zajednice od 1856. godine.

Pomažući kirurzima kao medicinski tehničar pažljivo je promatrao njihov rad i razgovarao s njima o pojedinim tretmanima. Od svoje uštedevine kupio je knjigu o kirurgiji koja je tada okupljala sva znanstvena znanja te profesije. Nakon posla je, često i noću, marljivo učio. Pomalo je počeo izvoditi jednostavne zahvate na siromašnim robovima koji nisu imali nikakvu pomoć. U vezi s tim, u dokumentima beatifikacije, spominje se događaj vezan uz jednu crnu ropkinju koja je oboljela i koju su napustili njezini vlasnici jer nisu htjeli platiti za njezino liječenje. Ova žena, očajna i bez sredstava, obratila se fra José Olallu Valdésu. On ju je operirao i žena je potpuno ozdravila. No, tada su se javili njezini bivši vlasnici želeći da se vrati u ropstvo. Fra José Olallo Valdés je tada intervenirao rekavši da je nisu htjeli dok je bila bolesna te da nemaju pravo tražiti je niti sada kada je ozdravila. Zahvaljujući velikom ugledu koji je fra José Olallo Valdés uživao, žena je oslobođena ropstva.

RAT I POSLJEDICE

Lokalno stanovništvo bilo je umorno od stalnih zlostavljanja i maltretiranja od strane španjolskih vlasti. Ponekad su izbijale pobune, a najvažnija je bila takozvani "Desetogodišnji rat" (1868.-1878.) koji je ostavio mnogo mrtvih. Nakon završetka borbi i poraza pobunjenika, španjolske liberalne vlade proglasile su ukidanje redova i oduzimanje crkvene imovine. Tako je bolnica Svetog Ivana od Boga u Puerto Principeu, koju su izgradili i njome upravljali fratri, nacionalizirana. Vlasti, prepoznajući njegovu veliku profesionalnu kompetenciju i ugled, zamolile su Josóa Olalla Valdésa da ostane u bolnici na istoj funkciji glavnog medicinskog tehničara što je on i prihvatio

Nastavio je raditi kao laik bez redovničkog odijela, ali je u srcu uvijek bio fratar.

Nakon ukidanja reda i oduzimanja bolnica, španjolska su se braća vratila u svoju domovinu. Ostali kubanski fratri su se djelomično raspršili, a drugi su umrli. Godine 1876. u Camagueyu je umro posljednji milosrdni brat koji je bio kapelan bolničke crkve. Od kada je ostao sam 1876. do svoje smrti 1889. godine, brat José Olallo Valdés bio je u službi bolesnika ostajući vjeran Bogu, svojoj savjesti i svojem znanju nikada ne odstupajući od svojih redovnički zavjeta.

NARAV (BLAGOST I SNAGA)

Unatoč tome što nikada nije imao vlastitu obitelj, José Olallo Valdés bio je blage naravi, ali pravedan i hrabar. Uvijek oprezan i vedar radeći za dobro svih, ali s posebnim naglaskom na najslabije i siromašne pri čemu nije obraćao pažnju na socijalno ili političko podrijetlo ranjenika tijekom građanskih sukoba. To ga je nekad dovodilo do situacija kada se morao sukobljavati sa činovnicima vojne vlasti, ali ga nikad nitko nije uspio zastrašiti. Zbog toga je bio snažan čovjek. Godine 1868. izbio je kubanski rat za neovisnost. Zbog rata bolnica je bila namijenjena za vojnu upotrebu. Na trgu nasuprot bolnice pronađeno je beživotno tijelo pobunjeničkog general-bojnika Ignacija Agramontea, junaka iz Camagüeya kojeg su ljudi jako cijenili i koji se borio u važnim bitkama tijekom rata. José Olallo Valdés je oprao tijelo domoljuba i odnio ga u bolnicu kako bi mu ljudi mogli odati počast; tamo ga je također zaštitio od španjolskih vlasti koje su htjele oskvrnuti njegove posmrtno ostatke.

GOSTOLJUBIVOST

Brat José Olallo Valdés živio je četvrti zavjet gostoljubivosti ne samo službom ljubavi prema bolesnima, već i načinom intenzivnog apostolata posebno u pomaganju umirućima i onima u agoniji kada je pratio njihove posljednje trenutke. Uvijek se isticao kao ljubazan prema svima, čovjek „neizmjerne dobrote“ te je bio zapamćen pod nadimkom „apostol milosrđa“.

Skroman, umjeren, bez ikakvih aspiracija, osim one da bude posvećen isključivo svom milosrdnom radu, isticao se svojom humanitarnošću i stručnošću, iako samozatajan, čak i kao kirurg. Živio je u skrivenosti, bježeći od počasti kako bi mogao usmjeriti svoj pogled samo na Isusa, blizu onih koji pate. S posebnom ljubavlju brinuo se za bolesne, poučavao siromašnu djecu kršćanskoj doktrini i učio ih čitati i pisati, branio je robove, a ljudi su u tom čovjeku počeli prepoznavati sveca.

Jednog dana José Olallo Valdés primio je napuštenog dječaka s mentalnim poteškoćama koji se zvao Vicente (ali svi su ga znali po nadimku Mamía). José Olallo Valdés volio je Mamíu kao sina. Uključio ga je u ekipu svojih pomagača koji su bili zaduženi za pranje bolničkog rublja. Mamia bilo je visok i snažan momak sa mentalitetom petogodišnjaka. Događalo se da je bacao prljavo rubie na njegovu glavu iz šale. José Olallo Valdés tolerirao je ove epizode jer je znao da nisu plod zloće, nego bolesti. Jednom je kupio Mamíu sat (tada su bili vrlo skupi) jer ga je volio kao dijete i želio da i ovaj jadan momak iskusi očinsku ljubav koju dosad nije nikad doživio.

Monsignor José María Martín de Herrera, tadašnji nadbiskup Santiaga de Cube, predložio mu je da se zaređi za svećenika, ali on je odbio jer je želio posvetiti svoj život siromašnima i bolesnima, a redenje za svećenika uzrokovalo bi distanciranje od štitićenika.

SMRT I POSTUPAK PROGLAŠENJA BLAŽENIM

Umro je 7. ožujka 1889. godine uoči svetkovine svetog Ivana od Boga. Nekoliko dana prije, osjećajući da je kraj blizu, obukao je svoje redovničko odijelo, koje je čuvao svih ovih godina dok je radio kao laik, te se dao fotografirati u tom odijelu. To je bio još jedan primjer ljubavi prema redu kojem je uvijek pripadao.

Na njegovu sprovodu narod mu je odao veliku počast jer su u njemu uvijek vidjeli figuru Dobrog Samaritanca koji se nadvio nad svaku ljudsku bijedu.

Kako su godine prolazile njegov je lik postupno pao u zaborav od strane njegove braće koji više nisu bili prisutni na Kubi, ali ga narod kubanski nije zaboravio. Ostao je živ u srcima ljudi. Čak i tijekom godina revolucije Fidela Castra te kasnijeg preuzimanja vlasti od strane komunista kada su crkve bile zatvorene, ljudi su nastavili dolaziti moliti se na njegovu grobu često dobivajući milosti po njegovom zagovoru. U prigodi stote obljetnice smrti fra Joséa Olalla Valdésa, 7. ožujka 1989., zamolili su od biskupa mons. Adolfa Rodrígueza i tadašnjeg generalnog poglavara, fra Briana O'Donnella otvaranje postupka beatifikacije.

Postupak je otvoren 1990. godine u biskupiji Camagüey, Kuba, a 16. prosinca 2006. godine priznata je herojska krepost njegovih vrlina. Nakon proslave dijecezanskog postupka priznato je ozdravljenje trogodišnje djevojčice, Daneli Cabrera Ramos, koja je liječena od terminalnog abdominalnog raka (agresivni limfom). Ozdravljenje djevojčice priznato je kao pravo čudo od strane pape Benedikta XVI. Ceremonija beatifikacije o. Joséa Olalla Valdésa održana je u gradu Camagüey u Kubi 29. studenog 2008. godine, a predsjedao joj je njegova eminencija kardinal José Saraiva Martins.

Život našeg fra Olalla je dokaz da se prava plemenitost ne nasljeđuje rođenjem u plemićkoj obitelji. Ona se stječe svaki dan životom posvećenim djelima dobrote.

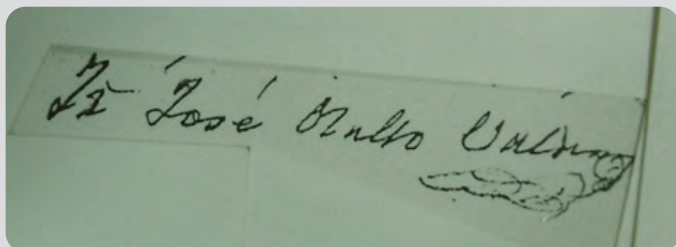
Fra José Olallo Valdés brinuo je o ljudima koje je društvo u njegovo vrijeme držalo bez ikakvog dostojanstva i vrijednosti: o robovima, o napuštenoj djeci, o osobama s invaliditetom.

Čak i danas je, kao u vrijeme fra Joséa Olalla Valdésa, naše "moderno" društvoegoistično kada neke ljude smatra beskorisnima, suvišnima i otpadom: pobačaj, eutanazija, diskriminacija prema onima koji su različiti, prema onima koji nisu naši i koji smetaju. Dragi fra José Olallo Valdés, moli za nas da se naučimo od tebe gledati na svako ljudsko biće kao brata/sestru koju se treba voljeti i poštovati.

Fra Dario Vermi, postulador Reda, Rim

bolnica u Camaguey gdje je radio brat Olallo

VJESNIK SVETOG RAFAELA- KUTAK ZA SURADNIKE STANOVATI U KRHKOSTI: OSOBNI GLAS IZMEĐU BOLESTI, SLOBODE I NADE

Stanovati u krhkosti: osobni glas između bolesti, slobode i nade

Što se događa kada bolest prodre u život i prisili nas da se suočimo sa svojom krhkošću? Ovaj tekst proizlazi iz mog osobnog iskustva bolesti, koje me navelo na promišljanje o smislu boli, patnje i mogućnostima da ostanemo ljudi čak i u ranjivosti.

To nije teorija, nego osobni prolazak kroz bol, bez sustavnih ambicija. To je prijelaz. Pokušaj, nakon mog iskustva bolesti, da otvorim onima koji pate jedan ljudski prostor u kojem bol i patnja više ne budu izgnani, izbjegavani ili samo medicinski obrađeni već postaju mogućnost zajedništva. Društvo koje je izgubilo smisao boli i patnje izgubilo je i put skrbi, suosjećanja i pravde.

Suvremeno društvo – tehnološko, proizvodno, hiperpovezano – teško podnosi ono što ne funkcionira, nije mjerljivo ili optimizirano. Krhkost, bol i patnja čine se „neupotrebljivima“: ne proizvode, ne zabavljaju, ne donose profit. A ipak nas upravo bol i patnja razoružavaju, usporavaju ritam naših dana, izlažu nas egzistencijalnim pitanjima o tome tko smo i koji smisao ima ono što živimo.

Bol ne pita za dopuštenje. Dolazi iznenada, lomi nas, zatekne nespremne. To je iskustvo koje pogađa tijelo i dušu, prisiljavajući nas da dosegne vlastitu granicu i budemo ranjivi. Ne biramo je. Ona nas snađe. Ali patnja – ona može postati osobna. To je način na koji odgovaramo na ono što nam se događa. To je naš način stanovanja (bivanja) u boli (naš unutarnji doživljaj te boli).

Ne možemo birati bol, ali možemo birati tko ćemo biti unutar boli. U tom odgovoru, pa i nesvjesnom, odvija se bitan dio našeg čovječtva. Patnja je u tom smislu proces: ne samo posljedica ozljede ili gubitka, nego unutarnji put. To je mogućnost da ostanemo ljudi, da nastavimo osjećati, tražiti, brinuti se, pretvarati ono što nas ranjava u nešto što može imati smisla.

Ako je bol udarac, patnja je put. To je tiha staza kojom kročimo kako bismo prošli kroz ono što nas ranjava, a da nas ne uništi. To je ranjena sloboda, ali još uvijek živa. To je pokušaj da damo oblik i riječ onome što se čini neshvatljivim. Nije riječ o poricanju boli, niti o njezinu uzdizanju, nego o priznanju da čak i u noći može postojati svjetlo: malo, krhko, ali stvarno. Patnja je mogućnost da nas ne uništi ono što nas lomi da ne budemo pasivni nego trpljenje pretvorimo u smisleni (aktivni) čin. Tu se samoća može otvoriti zajedništvu, granica slušanju, a rana postati izvor suosjećanja.

U biblijskoj tradiciji Bog ne uklanja bol: On je preuzima. Vrhunac ove vizije je Križ, gdje bol nije poricana nego je proživljena, podijeljena, preobražena. Isus ne uklanja bol, On je nosi, nastanjuje. Ne rješava misterij boli, nego je čini prostorom susreta, odnosa.

I u praksi skrbi o drugima to može ponuditi drugačiju perspektivu: ne možemo uvijek ukloniti tuđu bol, ali možemo ući u nju zajedno. U tom smislu, patnja može postati življena molitva, čovječstvo koje se daruje, prisutnost koja ostaje. Onaj koji pati tako postaje mjesto objave, prostor u kojem se očituje i smisao božanskog. Briga za onoga koji pati postaje tada ne samo tehnički ili profesionalni čin, nego ljudski, dubok, svet čin.

U svakodnevnom životu bol je konkretna stvarnost; teška dijagnoza, iznenadni gubitak, kronična bolest, samoća, nedostatak riječi..., ali, uz tu bol, patnja može postati i izvor unutarnje snage - uz brižnu prisutnost onih koji podižu, brinu i skrbe bez očekivanja dodatnih objašnjenja, onih koji ostaju uz nas, drže ruku i slušaju bez žurbe.

U svakodnevnoj njezi, osobito u zdravstvenom kontekstu, ono što čini razliku nije samo terapija, nego kvaliteta prisutnosti. Prepoznati patnju, dozvoliti joj da se izrazi, sastavni je dio procesa ozdravljenja – čak i kada nema kliničkog izliječenja.

Na kraju, bol nam se događa. Patnja nam pripada. U toj razlici odvija se najdublja sloboda osobe. Ne možemo uvijek izbjeći bol, ali možemo prihvatiti patnju kao mogućnost preobrazbe. Tada bol, iz rane, može postati pukotina kroz koju prolazi Svjetlo.

Vratiti boli prostor u kojem smije postojati, patnji mogućnost da progovori, a onome koji pati svjedočanstvo, danas je i ljudski i zdravstveni zadatak. Bez tog gostoprimstva, život postaje siromašniji. Njezi nedostaje dubina. Čovječstvo se raspršuje.

U mojim najtežim danima shvatio sam da bol može izjedati, ali i preobraziti. Nije mi objasnila Boga, ali me približila Njegovu Otajstvu. Bog nije uklonio bol, ali je bio prisutan.

I tamo, u boli kroz koju sam prošao, prepoznao sam tihi glas koji je govorio:

„Nisi sam. Ova bol je tvoja, ali nije samo tvoja. I moja je. Naša je. I sveta je.“

Zovem se Gennaro Simarò, ja sam Milosrdni brat sv. Ivana od Boga. Već godinama hodam putem obilježenim bolešću, koja je bol i patnju učinila konkretnim i preobražavajućim iskustvima. Pišem kako bih jednostavnim i dubokim riječima istražio što nas ljudska krhkost može naučiti o životu, njezi i Bogu.

Sa talijanskog preveli:

Fra Giovanni Giemula

Ivana Tomić Pavlović, prof., spec.palijativne psihologije

PATER CVEK -DOBRI DUH ZAGREBA

Pater Antun Cvek (1934.-2019.) je bio hrvatski katolički svećenik, isusovac, dobročinitelj i karitativac. Od rane mladosti je pomagao ljudima. Urođena dobrota je kroz kasnije svećeništvo postala izvor utjehe za mnoge. Pomaganje je u početku bilo dio njegova karaktera a kasnije svećeništvo toj vrlini daje novu dimenziju- to nije samo čin dobre volje već postaje i sakramentalno služenje.

Pater Cvek nije tražio od drugih da pomažu, on sam je osobno pomagao. Pomoć nije bila samo materijalna i emocionalna (nahriniti gladnoga, utješiti tužnoga), ona postaje i duhovna. Mnoge je vodio ka pomirenju sa Bogom, pružao nadu kroz sakramente i vodio ljude prema vječnim vrijednostima.

Njegov životni put nije bio uobičajen. Završio je autolimarski zanat, poslije i srednju ekonomsku školu. No, nije se zaustavio. Upisuje studij filozofije i teologije a za svećenika je zaređen 1974. godine.

Njegova župa je bila Župa Presvetoga Srca Isusova, u centru Zagreba, u Palmotićevoj ulici. Često ga se moglo sresti kako se vozi na svom starom biciklu, u crnom sakou i vrlo često, sa francuskom kapicom na glavi, koju je nosio malo nakrivljenu. Na bicikl je bila obješena crna kožna torba, pomalo pohabana. U njoj je bio alat. Ponekad hrana. Ponekad lijekovi.

Obilazio je ljude kojima je pomoć potrebna a sami nisu mogli do nje doći. Obilazio je stare i usamljene, bolesne i nemoćne, siromašne.

Svima je nastojao olakšati i priskrbiti najpotrebnije. Osigurao bi liječničku pomoć kome treba, donosio lijekove iz ljekarne, nabavljao osnovne potrepštine ili bi samo donio topli kruh. Svi su znali da je popravljao i kvarove u stanovima.

Često na margini i zaboravljeni od svih, ali ne i od patera Cveka. Oni za njega nisu bili bezlična masa. To su bili ljudi sa imenom i dostojanstvom.

On je donosio svjetlost u njihove domove, ljudsku toplinu i lijepu riječ. I radost i nadu. Donosio je i Božju riječ. Kao svećenik, bio je njihov dušebrižnik. Često je znao reći: "tableta je za tijelo, ali dušu treba nahraniti".

Što je čovjek bez duše, što je čovjek bez Boga? Duši treba mir, dostojanstvo, čovjeku treba prisutnost drugog čovjeka. Pomaganje u svakodnevici je povezivao sa duhovnim, povezivanje sa Isusom.

U jednoj zajedničkoj posjeti kod bolesnice, on svećenik a ja liječnica hitne, darovao mi je svoju "iskaznicu". Nosio ju je u džepu. Uvijek. Na njoj je pisalo: "Ja sam katolik! U slučaju moje bolesti ili smrti, hitno mi pozovite svećenika-Antun Cvek".

Za patera Cveka, milosrde nije bila samo ljudska dobrota već i služenje Bogu kroz čovjeka. Svoje oči je usmjerio prema potrebitima a posebno onima na kraju životnoga puta. Duhovnu utjehu u tim trenucima je smatrao najvrjednijom.

Bio je tih. Nije volio eksponiranje, lišen svakog egoizma. Osnovao je udrugu "Kap dobrote" (1990.godine) koja nastavlja rad na njegovim idejama.

Njegov pristup i dobrota dotakli su mnoge koji su sa njim surađivali. Probudio je dobro u nama i potaknuo nas na činjenje dobra.

Ostavio je neizbrisiv trag, a nama osobno je velika čast što smo ga poznavali i sa njim surađivali.

Matija Rimac dr.med., MAS Palliative Care,
specijalist hitne medicine

Marko Pavlović, dr.med., specijalist
otorinolaringologije

NOVOGRADIŠKA JESEN

O novogradiška jeseni sva u lišću,
Lišću koje više ne treperi na grani,
I stopama se sada daje.
O lišće, kako li si lijepo bilo?!
Dok si se rađalo u ožujskom pupu,
Smiješilo u travanjskom cvijetu.
O lišće zeleno, najsajnije u maju,
Dok te sunce ljubi i vjetar njiše.
Lipanski mirisi ti pravu zrelost daju.
Srpanjski žari griju, a kolovozi umaraju.
Rujan te šminka. A listopad nijanse boja mijenja.
Studeni te otprati od stabla, a prosinac isprati u zemlju,
koja te opet stvara.
O lišće, tako ponizno,
najljepše kada mojim stopama mekoću stvaraš.
Najljepše kada padaš.

Maristela Šakić

ZAŠTO SAM SE ODLUČILA PRIMITI SAKRAMENTE PRIČESTI I KRIZME

Moje ime je Ivana i imam 49 godina. Rođena sam 6.11.1976. godine u Šibeniku. Prije tri godine sam doživjela teški "burnout" odnosno sindrom sagorijevanja. U sklopu tog sindroma razvili su mi se simptomi jake nesanice, tjeskobe, depresije i napadaja panike. U najgoroj fazi sam jedva izlazila iz kuće. Tada sam počela u većoj količini zloupotrebjavati alkohol jer drugačije nisam mogla funkcionirati.

Naime, cijeli svoj život sam se oslanjala na izuzetno jaku fizičku i psihičku snagu i kada su se ta dva moja stupa urušila, ja se više nisam imala na što osloniti zato što uopće nisam imala razvijen treći stup, a to je duhovna snaga. Došla sam do tog zaključka zato što sam primijetila da se neki moji prijatelji koji su istinski vjernici drugačije nose sa životnim teškoćama. Neću reći lakše, već jednostavno drugačije.

U posljednje dvije godine sam pet puta bila hospitalizirana, malo bi mi bilo bolje, a zatim bi mi se stanje ponovno pogoršalo i tako u krug. Nisam imala dovoljno snage da se samo uz pomoć lijekova izvučem iz začaranog kruga napadaja panike, tjeskobe, bezvoljnosti i volje za životom.

Posljednji puta sam liječena u katoličkoj bolnici Sveti Rafael u Strmcu. Za tu bolnicu je saznala moja najbolja prijateljica. Tražila je bolnicu u kojoj se drugačije pristupa liječenju pacijenata sa psihičkim/duševnim tegobama, u kojoj će se osim moje psihe i tijela, liječiti i moj duh. To je bilo najbolje što je učinila za mene, jer smatram da mi je odvešći me u tu bolnicu spasila život od daljnjeg propadanja i vratila mi ljudsko dostojanstvo.

U ovoj bolnici se liječenju pacijenata sa duševnim poremećajima uistinu pristupa na sveobuhvatan način. Na lijekovima počiva samo manji dio liječenja, a sve ostalo je na jačanju pacijentovog duha. U liječenje su, pored glavne liječnice, uključeni klinički psiholog, socijalni pedagog, socijalni radnik, radni terapeuti i duhovnik.

Zajedno sa liječnicom utvrdila sam plan liječenja u kojem je navedeno da želim vratiti psihičku i fizičku snagu te razviti duhovnu snagu kao resurse nošenja sa svakodnevnim teškoćama. Vrlo ozbiljno i predano sam prisustvovala svim grupama te upijala sve sadržaje, a posebno one u kojima sam se prepoznala.

Na grupi socijalnih vještina, grupi sa psihologom, grupi ovisnika, radnoj terapiji te tijekom individualnih razgovora prepoznala sam važnost rada na asertivnosti, rješavanju sukoba i stresa, postavljanju zdravih granica, nametnutim osjećajima krivnje, razarajućim posljedicama ovisnosti o alkoholu. Na duhovnim radionicama sam spoznala u kojoj mjeri mi vjera u Boga nedostaje, koliko ne poznajem duhovnu stranu niti svog bića niti bića ostalih ljudi i kolika je važnost istog. Po prvi puta u životu sam redovito prisustvovala svetim misama, molitvi krunice, odlazila na časoslov. Osjetila sam unutarnju potrebu da se približim Bogu.

Zaključno mogu reći da sakramente pričesti i krizme želim primiti kako bih nastavila razvijati svoju duhovnu snagu i vjeru. U svemu što sam prošla u životu, a poglavito posljednjih godina mislim da je dragi Bog uvijek bio tu uz mene, čak i kada ja nisam bila svjesna toga i da mi je kroz sve nedaće koje su me zadesile pružio šansu da mu se istinski približim u ovozemaljskom životu.

I.Š.

Budućnost i ja

Magla je gusta, a noć je tiha
Dok lutam polako tim stranim gradom
I prigušena svjetla adventa
I tih smijeh djece
Bude u meni sjećanja na Vas.

Toplina i žamor, šarenilo boja
Vesele djevojke u rozim bojama
Ništa posebno, zaista, tek toplina i nježnost
I osjećaj neki kao da sam sa svojim.

Jasan glas i oštar pogled, izvana kamen, iznutra med
96 bora oko njenih očiju, neke od sreće, neke od tuge
Klesane prolaskom vremena i sudbina u kratkom životu.

Njih dvije, poput Valkira, prekrasne i strašne poput zvijezda zrač
A u trenutku mira pjevuše neke sumnjive pjesme
I gotovo me strah krasti taj trenutak intime
dok stojim skriven iza knjiga.

A mlado čeljade?
I ona je tu, sa iskrom u oku, sa voljom djeteta
O koliko takvih, izgubljenih i nađenih
Vidjet će još tim nevinim očima.

A tek ona zaista, zar ja da nemam riječi?
Tek pozorno stanem, i slušam i šutim
I magija krene, ja neznam odakle
I ruke znaju i stvaraju čuda
I kako objasniti, kad nemam teksta
Al svojim prisustvom ona me liječi.

Magla se diže i zvijezde već sjaje
Vrijeme je poći kući koja moja nije
Moj korak će ostat i Srce sto daje
I pjesma ova Vama što puno želja krije.

Jer proći će vrijeme, i dani i doba
Proći će tužni, i čudni i lijepi
Ja Vam želim sve radosti svijeta
Jer više od pjesme Vam ne mogu dati.

I kad dođe vrijeme da Vas život smori
Obrišite prašinu sa ovog papira
Djelić moga srca s Vama našao je mira
I zbog Vašeg truda, moja duša opet gori.

Hvala vam moje dame

Ž.P.

NOVI DJELATNICI

NAŠA BOLNICA DO DANA TISKANJA VJESNIKA ZAPOŠLJAVA UKUPNO 124 DJELATNIKA NA RAZLIČITIM RADNIM MJESTIMA.

OVIM PUTEM POZDRAVLJAMO DJELATNIKE KOJI SU ZAPOČELI S RADOM OD POČETKA 2024. GODINE I ŽELIMO IM SRDAČNU DOBRODOŠLICU:

- IGOR BABIĆ – INFORMATIČAR
- EMA MILETIĆ – MEDICINSKA SESTRA
- SARA VALČIĆ – PRVOSTUPNICA FIZIOTERAPIJE – PRIPRAVNICA
- BORNA ŽDERIĆ – PRVOSTUPNIK FIZIOTERAPIJE – PRIPRAVNIK
- ANITA ŠPEHAR – NJEGOVATELJICA
- ŽELJKA SKORUP VRBAN – MEDICINSKA SESTRA
- NIKOLINA DREŽNJAK – PRVOSTUPNICA RADNE TERAPIJE – PRIPRAVNICA
- KATARINA BRAJDIĆ – MEDICINSKA SESTRA
- ANTONELA RADOŠIĆ – KUHARICA
- ANA DVORAČEK – MEDICINSKA SESTRA
- ANTONIO BAKUNIĆ – MEDICINSKI TEHNIČAR
- LUKA GATJAL – MEDICINSKI TEHNIČAR
- BRIGITA AKMAČIĆ, KUHAR

NADAMO SE I VJERUJEMO DA SE DOBRO SNALAZITE U NOVOJ RADNOJ SREDINI I DA STE LIJEPO PRIHVAĆENI U NAŠ MALI KOLEKTIV. NEKA VAS U RADU PRATI ZAGOVOR SV. IVANA OD BOGA, A U NJEGOVOM ŽIVOTU I DJELIMA PRONAĐITE UPORIŠTE I SNAGU ZA SVAKODNEVNE IZAZOVE.

